KOMMISSIONENS DELEGEREDE AFGØRELSE (EU) 2019/970

af 22. februar 2019

om det værktøj, hvormed ansøgere kan kontrollere status for deres ansøgning og kontrollere gyldighedsperioden og status for deres rejsetilladelse, jf. artikel 31 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399 (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 ([1]), særlig artikel 31, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved forordning (EU) 2018/1240 blev der oprettet et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), der er et system for tredjelandsstatsborgere, der er fritaget fra visumpligten, når de passerer de ydre grænser. I forordningen fastsættes betingelserne og procedurerne for udstedelse af eller afslag på rejsetilladelser.

(2) Ansøgere om eller indehavere af en ETIAS-rejsetilladelse samt personer, hvis ETIAS-rejsetilladelse er blevet afslået, inddraget eller annulleret, eller personer, hvis ETIAS-rejsetilladelse er udløbet, og som har givet deres samtykke til, at deres oplysninger lagres, jf. artikel 54, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1240 (i det følgende benævnt »ansøgere«), bør kunne kontrollere status for deres ansøgning og kontrollere gyldighedsperioden og status for deres rejsetilladelse.

(3) I denne afgørelse fastsættes betingelserne for, hvordan ansøgerne kan kontrollere status for deres ansøgning og kontrollere gyldighedsperioden og status for deres rejsetilladelse ved brug af et særligt værktøj.

(4) Verifikationsværktøjet bør kunne tilgås via et særligt offentligt websted, appen til mobilenheder og et sikkert link. Det sikre link til verifikationsværktøjet sendes til ansøgerens e-mailadresse, når ansøgeren får kvittering for modtagelse af ansøgningen eller får besked om udstedelse, inddragelse eller annullering af en rejsetilladelse i overensstemmelse med artikel 19, stk. 5, artikel 38, stk. 1, litra a), artikel 42, litra a), og artikel 44, stk. 6, litra a), i forordning (EU) 2018/1240.

(5) Verifikationsværktøjet skal gøre det muligt at bekræfte ansøgerens identitet. Det er derfor nødvendigt at fastsætte autentifikationskrav for at få adgang til verifikationsværktøjet. Ansøgere bør indgive oplysninger for at autentificere sig selv. Det er også nødvendigt at fastsætte uddata for verifikationsværktøjet, således at ansøgerne kan kontrollere status for deres ansøgning og kontrollere gyldighedsperioden og status for deres rejsetilladelse.

(6) Det bør fastsættes, hvilke kommunikationskanaler der kan anvendes mellem verifikationsværktøjet og det centrale ETIAS-system. Derudover bør meddelelsesformat og -standarder og protokoller samt sikkerhedskravene fastsættes.

(7) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltog Danmark ikke i vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 ([2]), som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Da forordning (EU) 2018/1240 imidlertid bygger på Schengenreglerne, meddelte Danmark i overensstemmelse med artikel 4 i nævnte protokol den 21. december 2018 sin beslutning om at gennemføre forordning (EU) 2018/1240 i national ret.

([1]) EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1.

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandsstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 327 af 9.12.2017, s. 20)

(8) Denne afgørelse udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF ([3]); Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

(9) Denne afgørelse udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF ([4]); Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

(10) For så vidt angår Island og Norge udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([5]), henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ([6]).

(11) For så vidt angår Schweiz udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([7]), henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ([8]).

(12) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([9]), henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ([10]).

(13) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt den 28. januar 2019 og afgav udtalelse den 8. februar 2019 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Adgang til verifikationsværktøjet

1. Ansøgere om eller indehavere af en ETIAS-rejsetilladelse, personer, hvis ETIAS-rejsetilladelse er blevet afslået, inddraget eller annulleret, eller personer, hvis ETIAS-rejsetilladelse er udløbet, og som har givet deres samtykke til, at deres oplysninger lagres, jf. artikel 54, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1240 (i det følgende benævnt »ansøgeren«), har adgang til verifikationsværktøjet.

2. Der er adgang til verifikationsværktøjet via:

a) det særlige offentlige websted

([3]) Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).
([4]) Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).
([5]) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.
([6]) Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).
([7]) EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.
([8]) Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).
([9]) EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.
([10]) Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

b) appen til mobilenheder, der er omhandlet i artikel 16 i forordning (EU) 2018/1240

c) et link, der sendes via den ETIAS-e-mailtjeneste, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra f), i forordning (EU) 2018/1240. Dette link sendes, når ansøgeren får kvittering for modtagelse af ansøgningen eller besked om udstedelse, inddragelse eller annullering af en rejsetilladelse i overensstemmelse med artikel 19, stk. 5, artikel 38, stk. 1, litra a), artikel 42, litra a), og artikel 44, stk. 6, litra a), i forordning (EU) 2018/1240.

Artikel 2

Tostrenget autentificering for at få adgang til verifikationsværktøjet

1. For at få adgang til verifikationsværktøjet anvendes tostrenget autentificering.

2. Ved den første autentificering indlæses følgende oplysninger:

a) rejsedokumentnummer

b) rejsedokumentets udstedelsesland, som skal vælges fra en på forhånd fastsat liste

c) e-mailadresse.

3. De oplysninger, ansøgeren indgiver, skal være de samme som dem, vedkommende anførte på sit ansøgningsskema.

4. Den anden autentificering foretages ved brug af en entydig kode, der indlæses i verifikationsværktøjet for at bekræfte autentificeringen.

5. Ved indgivelsen af de i stk. 2 omhandlede oplysninger genereres der automatisk en entydig kode, som sendes til ansøgeren via den e-mailtjeneste, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra f), i forordning (EU) 2018/1240.

6. Den entydige kode udløber efter kort tid. Hvis der sendes en ny entydig kode, ugyldiggøres de entydige koder, der tidligere er sendt til samme ansøger.

7. Den entydige kode sendes til den e-mailadresse, der blev anført i ansøgningen.

8. Den entydige kode kan kun anvendes én gang.

Artikel 3

Uddata fra verifikationsværktøjet

1. Efter autentificeringen for at få adgang til værktøjet kan ansøgere se status for de ansøgninger eller rejsetilladelser, der er knyttet til deres rejsedokumentnummer.

2. Verifikationsværktøjet angiver en af følgende statuskategorier for hver ansøgning eller rejsetilladelse, der knytter sig til rejsedokumentnummeret:

a) »indgivet«

b) »gyldig«

c) »afslået«

d) »annulleret«

e) »inddraget«

f) »udløbet«.

3. I forbindelse med alle gyldige rejsetilladelser angiver verifikationsværktøjet udløbsdatoen for rejsetilladelsens gyldighedsperiode.

4. I tilfælde af begrænset territorial gyldighed underrettes ansøgeren om, i hvilken eller hvilke medlemsstater den er gyldig. Disse oplysninger vises på et klart synligt sted i verifikationsværktøjet.

5. I verifikationsværktøjet vises en ansvarsfraskrivelse, der indikerer, at en gyldig rejsetilladelse ikke giver automatisk ret til indrejse eller ophold, jf. artikel 36, stk. 6, i forordning (EU) 2018/1240. I denne ansvarsfraskrivelse opfordres ansøgere derudover til at konsultere den i artikel 13 i forordning (EU) 2017/2226 omhandlede webtjeneste for ind- og udrejsesystemet (EES), som angives tydeligt, for yderligere oplysninger om den resterende periode af det tilladte ophold.

Artikel 4

Krav vedrørende dataudtrækning

1. Verifikationsværktøjet anvender en særskilt skrivebeskyttet database, der ajourføres på få minutter via en envejsudtrækning af den mindste delmængde af de oplysninger, der er lagret i ETIAS, som er nødvendige for at gennemføre bestemmelserne i denne afgørelses artikel 2 og 3.

2. eu-LISA er ansvarlig for sikkerheden i forbindelse med verifikationsværktøjet og de personoplysninger, den indeholder, samt for processen med at udtrække personoplysninger og indlæse dem i en skrivebeskyttet database.

Artikel 5

Meddelelsesformat og -standarder samt protokoller

Det meddelelsesformat, der skal anvendes, og de protokoller, der skal gennemføres, indeholdes i de tekniske specifikationer, der er omhandlet i artikel 73, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1240.

Artikel 6

Særlige sikkerhedsmæssige hensyn

1. Verifikationsværktøjet skal udformes og gennemføres således, at fortroligheden, integriteten og tilgængeligheden samt uafviseligheden af de behandlede oplysninger sikres. Den tekniske og organisatoriske gennemførelse heraf skal overholde kravene i den sikkerhedsplan for ETIAS, der er omhandlet i artikel 59, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1240, og de regler om databeskyttelse og -sikkerhed, der gælder for det offentlige websted og appen til mobilenheder, som omhandlet i artikel 16, stk. 10, i forordning (EU) 2018/1240.

2. Verifikationsværktøjet udformes på en måde, der hindrer ulovlig adgang til værktøjet. Med henblik herpå begrænser verifikationsværktøjet antallet af forsøg på adgang til værktøjet med samme rejsedokument og entydige kode. Værktøjet indeholder desuden beskyttelsesforanstaltninger mod handlinger, der ikke foretages af et menneske.

3. Verifikationsværktøjet indeholder desuden en timeout-mekanisme, der aktiveres efter et par minutters inaktivitet.

4. Yderligere oplysninger om fortroligheden, integriteten og tilgængeligheden af de behandlede oplysninger fastsættes i de tekniske specifikationer, der er omhandlet i artikel 73, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1240.

Artikel 7

Logge

1. Verifikationsværktøjet fører bl.a. aktivitetslogge over:

a) autentificeringsdata, herunder om autentificeringen lykkedes eller ej

b) dato og tidspunkt for adgang.

2. Værktøjets aktivitetslogge kopieres til det centrale system. De lagres i højst ét år efter det tidsrum, hvori ansøgningsmappen gemmes, medmindre de er nødvendige for kontrolprocedurer, som allerede er indledt. Herefter slettes de automatisk.

Sådanne logge kan kun anvendes til de formål, der er omhandlet i artikel 69, stk. 4, i forordning (EU) 2018/1240.

Artikel 8

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. februar 2019.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand